

РЕШЕНИЕ

№ 2405

гр. Бургас, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАГДАЛЕНА СТ. МАРИНОВА

при участието на секретаря АНЕЛИЯ ИВ. ТАКОВА
като разгледа докладваното от МАГДАЛЕНА СТ. МАРИНОВА Гражданско дело № 20222120100165 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.422 от ГПК и е образувано по повод искова молба от адвокат Д. Ц., вписан в АК – Ямбол, като процесуален представител на „Минна компания - Петров“ АД ЕИК 128582600, със седалище и адрес на управление: град Ямбол, ул. „Ямболен“ № 13, ет.5, представлявано от Петър Янев Петров, против „Виа Салариа“ ЕООД ЕИК 203172651, със седалище и адрес на управление: град Бургас, ул. „Ген. Гурко“ №9, ет.3, ап. десен, представлявано от управителя, за приемане за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата 6 240 лева, представляваща изискуемо и ликвидно задължение по фактура № 00000003915 от 26.10.2016 година, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното ѝ плащане, както и на посочени разноски, плащане на които е разпоредено със Заповед по чл. 410 от ГПК № 2952 от 26.10.2016 година, постановена по частно гражданско дело № 7434 по описа на Бургаски районен съд за 2021 година. Ищецът е поискал присъждане и на разноските, направени по водене на делото Исковата молба е основана на следните фактически твърдения: Между ищеца, от една страна, и ответното дружество, което е с предходно търговско наименование „Макита“, са съществували търговски отношения в резултат на които от името на „Минна компания - Петров“ АД, като изпълнител, е извършена услуга с трошачна инсталация на обект Пристанище Бургас за периода от 15.10.2016 година до 21.10.2016 година. За тази дейност е съставен протокол – месечно известие, подписан от представителя на ответното дружество К.С и машиниста на ищец - И Г. И.. За извършената услуга на ответника е представена на хартиен носител и по електронен път фактура № 00000003915 от 26.10.2016 година за сума в размер от 6 240 лева. Сумата е изчислена и издадена въз основа на изготвеното месечно известие за извършените дейности, подписано

от представителите на двете страни. В допълнение с писмо от 03.11.2016 година ответното дружество било уведомено от името на ищеца, че задължението може да бъде заплатено и по сметка на „Сакар Гранит“ ЕООД. Въпреки това и до датата на подаване на исковата молба ответникът не е заплатил задължението си. Поради изложеното ищецът е подал заявление за издаване на заповед по чл. 410 от ГПК и след оспорването ѝ предявява иска по повод който е образувано настоящото производство. Към исковата молба са приложени писмени доказателства, направени са доказателствени искания от името на ищеца.

В преклузивния едномесечен срок от получаване на препис от исковата молба ответникът е оспорил предявения иск. Управителят излага, че е собственик и управител на ответното дружество от 21.08.2017 година и посочените в исковата молба отношения касаят период, в който той не е бил запознат със счетоводните документи на дружеството. Посочва, че от приложените месечно известие не може да бъде извлечена реална информация за търговски взаимоотношения между дружествата. Посочва на следващо място, че К.С не е работил по трудово правоотношение с ответното дружество и не е имал представителни функции да договаря от негово име. На следващо място от името на ответника представителят му оспорва фактурата за която твърди, че не е представяна в оригинал в счетоводството на дружеството. Посочва още, че липсват приемателно предавателни протоколи, от които да се установи приемане на работа, качество и обем на извършената работа. От името на ответника са оспорени доказателствените искания, направени от ищеца.

В съдебно заседание ищецът не се представлява. В писмена молба процесуалният му представител поддържа предявения иск.

В съдебно заседание ответникът не се представлява.

Не са изпълнени указанията, дадени на ответника за представяне на препис от писмения отговор за връчване на насрещната страна. Твърденията, изложени в писмения отговор следва да бъдат установени с насрещно доказване, за което преклузията не е настъпила. В отговора не са направени правопогасяващи, правоизключващи или правоотлагащи възражения.

По материално правната квалификация на предявените искове настоящият състав приема следното:

Предявеният иск е с правно основание чл.79 от ЗЗД вр. чл. 286 от ТЗ и е за заплащане на цена за извършена услуга, посочена в исковата молба.

От събраните по делото доказателства обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, се установява следното от фактическа и правна страна:

Като писмено доказателство е приета фактура № 0000003915 от 26.10.2016 година за задължение в размер от 6 240 лева с основание – извършена услуга с трошачна инсталация Tesab, съгласно протокол. От заключението на вещото лице, изготвил допуснатата по делото съдебно – икономическа експертиза, се установява, че фактурата е осчетоводена в счетоводните регистри по чл.122 от ЗДДС „Дневник за продажбите“ и „СД по ЗДДС“ за периода от 01.10./30.10.2016 година, както и по посочени сметки. При ответника фактурата

е осчетоводена в отчетните регистри по чл.122 от ЗДДС „Дневник за покупките“ за периода от 01.10./30.10.2016 година, както и по посочени сметки. По посочена сметка е начислен данък за покупките в размер от 1040 лева и е възникнало право за приспадане от републиканския бюджет от ответника. Не са констатирани нередности при осчетоводяване на фактурата и в двете дружества.

От посоченото осчетоводяване на издадената фактура в счетоводствата на двете дружества и с оглед нормите на чл. 55 от ТЗ и чл.182 от ГПК настоящият състав приема, че задълженията по договора са изпълнени и приети от ответното дружество, поради което се дължи и уговореното в посочения размер възнаграждение. От името на ответника не са въведени твърдения за изпълнение на това задължение, по делото не са събрани доказателства в тази насока. Поради изложеното настоящият състав приема, че искът за осъждане на ответника да плати на ищеца възнаграждение е основателен и доказан и следва да бъде уважен. При формиране на изводите си настоящият състав взе предвид и разпоредбата на чл.301 от ТЗ, съгласно която когато едно лице действа от името на търговец без представителна власт, се смята, че търговецът потвърждава действията, ако не се противопостави веднага след узнаването. В случая ответникът е осчетоводил посочените фактури, с което е потвърдил действията.

По изложените съображения настоящият състав приема, че предявените искове са основателни и доказани и следва да бъде постановено решение, с което да бъде прието за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата, посочена в исковата молба, представляваща цена по договор за услуга.

При този изход от спора и съгласно чл.78 от ГПК в тежест на ответника следва да бъдат възложени разноските, направени от ищеца по водене на делото. Видно от приложените по делото доказателства разноските са в общ размер от 782 лева, от които сумата 132 лева, представляваща платена държавна такса и сумата 650 лева, представляваща платено адвокатско възнаграждение.

Съгласно мотивите към т.11г от ТР № съдът, който разглежда иска, предявен по реда на [чл. 422](#), респ. [чл. 415](#), [ал. 1 ГПК](#), следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. При това положение настоящият състав приема, че са дължими и разноските, направени в заповедното производство, които са присъдени в размер от 484, 80 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл.235 от ГПК, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ответника „Виа Салариа“ ЕООД ЕИК 203172651, със седалище и адрес на управление: град Бургас, ул. „Ген. Гурко“ №9, ет.3,

ап. десен, представлявано от управителя, че дължи на ищеца „Минна компания - Петров“ АД ЕИК 128582600, със седалище и адрес на управление: град Ямбол, ул. „Ямболен“ № 13, ет.5, представлявано от изпълнителния директор, сумата 6 240 лева /шест хиляди двеста и четиридесет лева/, представляваща цена за извършена услуга с трошачна инсталация Tesab, за което задължение е издадена фактура № 00000003915 от 26.10.2016 година, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение на 25.10.2021 година, плащане на които е разпоредено със Заповед по чл. 410 от ГПК № 2952 от 26.10.2016 година, постановена по частно гражданско дело № 7434 по описа на Бургаски районен съд за 2021 година.

ОСЪЖДА „Виа Салариа“ ЕООД ЕИК 203172651, със седалище и адрес на управление: град Бургас, ул. „Ген. Гурко“ №9, ет.3, ап. десен, представлявано от управителя, да плати на ищеца „Минна компания - Петров“ АД ЕИК 128582600, със седалище и адрес на управление: град Ямбол, ул. „Ямболен“ № 13, ет.5, представлявано от изпълнителния директор, сумата 782 лева /седемстотин осемдесет и два лева/, представляваща разноси, направени по водене на делото, и сумата 484, 80 лева /четиристотин осемдесет и четири лева и осемдесет стотинки/, представляваща разноси, направени в заповедното производство.

Решението подлежи на обжалване и протест пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от получаване на съобщение за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____